

Výtvarná soutěž pro žáky

Ke stému výročí vzniku československé koruny připravila Česká národní banka ve spolupráci s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy soutěž pro studenty základních a středních škol o návrh pamětní stokrátové bankovky. Soutěž se ve třech věkových kategoriích o ceny, které přímo souvisí s výrobou českých mincí a bankovek. Mohou tak vyhrát historicky první pamětní bankovku, návštěvu Státní tiskárny cenin a České mincovny nebo účast na diskuzi s autorem pamětní mince. Vítězné návrhy budou dále umístěny na výstavě ČNB 100 let československé koruny, která bude přístupná na Pražském hradě

v průběhu jara 2019. Na ni ČNB umožní veřejnosti prohlédnout si například zlaté slitky, mince a medaile, originální návrhy československých bankovek od Alfonse Muchy, Maxe Svabinského, Karla Svolinského a dalších, nebo vzácné československé mince a papírové peníze.

V souvislosti s vypisáním soutěže a informování a vzdělávání veřejnosti v oblasti finanční gramotnosti podepsala MŠMT s ČNB 20. března Memorandum o spolupráci.

Více informací a podmínky soutěže jsou k dispozici na webových stránkách České národní banky. (mal)

Zápis do 1. tříd i na ZŠ U Trojice

Zápis do 1. tříd Základní školy a Praktické školy U Trojice 2104 v Havlíčkově Brodě se uskuteční ve středu 18. dubna 2018 v době od 9.00 hod. do 15.00 hod v budově školy.

Dále budou zápisy probíhat dle individuální domluvy s ředitelkou školy Mgr. Klárou Sojkovou na tel. čísle 725 777 360. Při zápisu do základní školy je třeba doložit rodný list dítěte, občan-

ský průkaz zákonného zástupce (pro doložení trvalého bydliště), v případě cizinců cestovní pas a povolení k pobytu a doporučení poradenského zařízení (PPP nebo SPC), eventuálně další odborné nebo lékařské doporučení

Více informací najdete na webových stránkách školy http://zsutrojice.cz/prijimaci_rizeni.html nebo na výše uvedeném telefonním čísle. (MaM)

Čtyři tisíce maturantů na Vysočině

Přesně v osm hodin začaly ve středu 11. dubna písemné maturitní zkoušky i na 52 školách na Vysočině. Začalo se, stejně jako vloni, písemnou prací z českého jazyka a literatury. Na začátku měsíce května následuje písemná práce z cizího jazyka, případně z matematiky (dle volby maturanta), ve dnech 2.-9. 5. to budou tedy didaktické testy z matematiky, češtiny a cizích jazyků a písemné práce z cizích jazyků. 16. května pak dojde na ústní maturitní zkoušky ve, profilových

Na Vysočině se k maturitní zkoušce přihlásilo celkem 3972

žáků. Podle prvních informací od ředitelů krajských středních škol se opakuje situace z minulých let – středoškoláci dávají přednost maturitě z cizího jazyka před maturitou z matematiky.

Zatímco maturitní zkouška z českého jazyka a literatury je na středních školách povinná, druhý předmět si mohou žáci zvolit sami, na výběr je stále matematika nebo cizí jazyk. To se má změnit od roku 2021, kdy gymnazisté začnou z matematiky maturovat povinně, o rok později i ostatní žáci. (KU/mal)

Počet maturantů na Vysočině v roce 2018:

školy zřizované krajem - 35 škol - 2808 maturantů
školy zřizované soukromou osobou - 11 škol - 958 maturantů
školy zřizované církví - 4 školy - 166 maturantů
školy zřizované obcemi - 2 školy - 40 maturantů

Další eTwinningová škola na Vysočině

Ve středu 11. dubna získala Základní a Praktická škola U Trojice v Havlíčkově Brodě prestižní ocenění „eTwinningová škola“.

Prestižní ocenění „eTwinningová škola“ lze získat od roku 2017. Cílem je ocenit úsilí jednotlivých učitelů a celých učitelských týmů při kvalitním zapojení myšlenky e-Twinningu do výuky, tím zpřístupit a přiblížit učení žákům. „Základní myšlenkou samotného eTwinningu je, jak by řekl Komenský, „Škola hrou“, vysvětluje Renáta Koumarová, peda-

gožka a autorka eTwinningových projektů. Tento certifikát získalo 1211 škol v zemích EU. V České republice se jedná o 17 škol, které toto ocenění získalo. „Velice

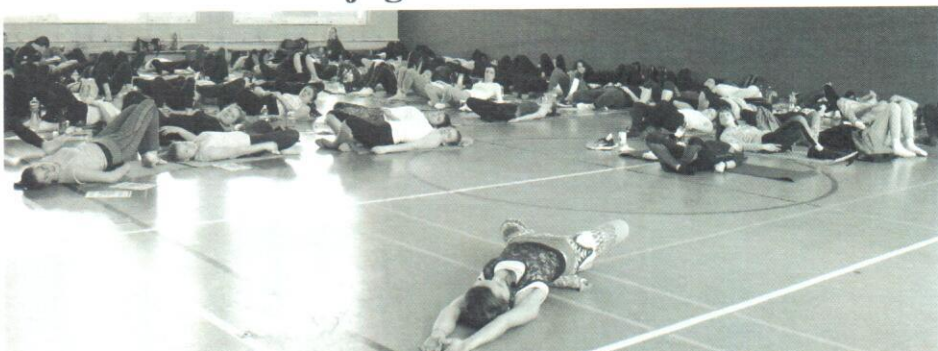
si ceníme, že naše škola je mezi oceněnými“, dodává Koumarová.

Škola je do eTwinningových projektů zapojena již od roku 2011. Na projektech se podílili pedago-

gové a žáci školy s partnerskými školami z různých zemí Evropy.

Více informací: <http://zsutrojice.cz/projekty.html> (text a foto: Markéta Melounová)

Hormonální jóga u budoucích sestřiček

Ojedinelou akcí se pro své studentky rozhodlo uspořádat vedení SZŠ a VOŠZ (Střední zdravotnická škola a Vyšší odborná škola zdravotnická) Havlíčkův Brod. V pátek 6. dubna se na 150 dívek ze všech tříd místo výuky shromáždilo na workshopu v tělocvičně, kde společně cvičily hormonální jógovou terapii, a to pod vedením přední a velmi popu-

lární lektorky Šárky Simonides, která také nedávno vystupovala v Českém Rozhlase nebo České televizi. Hormonální jógová terapie je aktuálně velmi populární světový fenomén, cvičení aktivuje všechny hormonální dráhy v těle a působí příznivě na ženské nerovnováhy. Jak nás hlavní organizátorka a tělocvikářka Mgr. Kateřina Kuččířková informovala,

tato akce není v českém školství obvyklá a bude pro žákyně určitě přínosná. Workshopem proto nic nekončí, prvky z jógy jim bude až do konce roku zařazovat do hodin tělocviku. Budoucí sestřičkám se nabyté vědomosti a praktické zkušenosti budou jistě hodit i v jejich profesním životě.

A protože na škole studují i chlap-

ci, byla pro ně na stejný den připravena přednáška na téma mužsko-ženská dynamika se známou lektorkou Bohdanou Kabátovou a jejím manželem.

Škola tak opět ukázala, že dává prostor pro vzdělávání i v oblastech života, které nejsou ve školních osnovách. (mal)

74

„To na skutečnosti nic nemění.“

„Jindřichu, vždyť nic nejede,“ namítla Anna Borová dobrácky.

„Ale mohlo by!“

„No jo, no jo,“ povzddechla a upřela na policistu pohled, který hladil. „Jsi tady páté kolo u vozu, vidí? Tak mi aspoň kousek zatlač, chlapče!“

Opřeli se do žebříňáčku oba. Policista Jindřich Jindřich, nositel stejného jména jako chodský hudební skladatel, i řidiči Šimon. Ten pouze symbolicky. Po pár krocích seznali zbytečnost svého snažení, žebříňáček jet jako po másle. Pouze právě zadní kolečko se mírně viklalo a občas zavrzalo.

„Pozdravuj mámu, Jindřichu.“ požádala Anna Borová na rozloučenou.

„Budu, paní Borová, budu.“

„Už jsem ji nepotkala drahnou dobu,“ hodila ještě Anna Borová přes rameno.

„Špatně se jí chodí.“

„Nu, mně to zatím šlapě docela obstojně, tak půjdu také,“ řekl řidiči Šimon a zamířil k pešně do luk, vedla kolem potoka a potom k jeho domku. Nedalo mu to však, aby neprojevil zájem. „Copak to ti pánové ve sběrném dvoře kutí?“

„Ještě mi nepodalí hlášení,“ zvolil policista Jindřich Jindřich diplomatickou formu neposkytnutí vyžadované informace a rozhodným gestem vyběhl k jízdě mladičkovou cyklistiku se špičatou závodnickou přílbou, která zastavila a pokoušela se nahlédnout za ohradu.

Ne každý zvědavce dal ovšem svůj zájem najevo. Sběrný dvůr ležel jako na dlaně a více či méně k němu bylo vidět ze všech stran.

Jan Sedník se toho dne předčasně vrátil z práce, vymluvil se na bolest zubů. Jeho žena Antonie stála na terase penzionu, s majitelkou a tělnatou servírkou s veverčím chrupem se předháněly v reálných i skrupulózních úvahách o příčině policejních manévrů ve sběrném dvoře. Logicky je spojovaly se zmizením Leony Vokrové.

Jeden člověk šel v odhadech ještě dál.

Radim Hasil, pražské privátní očko.

44

Inspektor Plevák se nachodil, ale nepochodil. Nevzdával to, postupoval dům od domu. Někde zastihl pouze psa, jinde vůbec nikoho. Kde někoho zastihl, začínal stejnou písničkou. Jak jsou spokojeni se sběrným dvorem. Písnička byla stále stejná, rečen se někdy malíčko odlišoval, ale výrazným přínosem se nestal.

SILUETY VOZATAJŮ

75

Většina respondentů dospěla tak nebo onak k závěru, že malá krádež se nevyplácí, velká je legálním podnikáním, tžďi z ní chamtivě, kteří si stihli nahrabali tolik, že už krást ani nepotřebují a někdy jejich počínání posvěcuje i špatný zákon.

Za pozornost stálo pouze jméno Jiří Vencl. Skoro celý život se motal kolem odpadových hmot. Začínal jako fidele nákladního auta, vypracoval se na vedoucího provozovny Sběrných surovin ve Vanově a několik let si užíval důchodu, aby se do zpravitovného sběrného dvora vrátit jako holka pro všechno. Nepochybně také proto, že znal spoustu užitečných figlů. Zdraví mu však přestávalo sloužit, na podzim si nechal odepotkat kýlu, mezi svátky si pořídil nové zuby, koncem zimy prodal domek na opačném konci Vanova a odstěhoval se k dceři na Slovensko. Několik zájemců hledajících práci nabízel Leoně Vokrově svoje služby, ale všichni se dočkali odmítnutí. Pokud kdysi bývalo nejčastější výmlouvou, že nejsou lidé, Leona Vokrová ušila slogan hodný své doby: Nejsou peníze!

Inspektoři Čemus a Just zavítali na obecní úřad.

Starosta Emil Habr je uvítal s úsměvem širokým jako ústí Mississippi, ale stejně nepřehlédlným. Přijal je bezmála jako návštěvu ze spřátelené ciziny. Nebo kontrolní orgán, s nímž sice není jedna ruka, od něhož mu nehrozí akutní nebezpečí.

Předvedl se jako nezadržitelná mlvka, odpřisáhl, že odkoupení svého podílu na sběrném dvoře nabídl Prokopovi a Gabrielovi ještě před zvolením starostou, nesetkal se však s plným pochopením, transakce se pozdržela, neboť sběrný dvůr nevynášel.

Neuvraceli mu to, třebaže zjištěné údaje prokazovaly pravý opak. Na správnou cestu lze navadět pobloudil, nikoli zaměrně bloudil. U starosty Habra si zatím nebyli jisti tím ani onim. Raději posečkat s náznakem obvinění, než se později trapně omlouvat.

„Jak jste vyvázal s Leonou Vokrovou?“ otázal se inspektor Čemus.

„Kdysi dávno jsem za ní běhal, ale nebyl jsem její pes, abych reagoval na každé hvizdnutí.“

Čemus otázku upřesnil: „Myslel jsem poslední dobou.“

„Poslední dobou jsme se potkávali výlučně čistě náhodně,“ odpověděl Emil Habr vmlouvavě, měl v tom bohatou praxi z jednání s občany. „Jak bych vám to... Dělát starostu, to je jako být kapitánem na lodi. Musím dbát na jisté renomé. Opozice číhá, podezřívá mě. Zahrávám podnikatelským kruhům. Obrázne řečeno, nezdravím ty, s nimiž jsem laškoval v parku, ale pozorně zdravím ty, s nimiž laškoval netoužím. Žádný div, politicky se nacházejí na opačném pólu, ale právě proto mohou znamenat potencionální nebezpečí. Plnou důvěru nemám ani k lidem stejných názorů, dneska vám pro hrst drobných podrazi nohy nejlepší kamarád. Máslo na hlavě mají skoro všichni, ale na koho nic nevíte a kdo neví nic na vás, ten znamená hrozbu.“

„My máslo na hlavě nemáme,“ pronesl inspektor Just s netajeným podrážděním a s myšlenkou, že kdo se plaví na lodi, nemusí být námořník či rybář, může být pouze černý pasažér. Nechal si ji pro sebe a suše podotkl: „Na nás nikdo nic neví!“